

S E N T È N C I A

**Magistrats Srs.
Enric ANGLADA FORS
Concepció BARON MORA
Jacques RICHIARDI**

Andorra la Vella, vint-i-quatre de novembre de dos mil disset.

VIST en judici oral i públic pel Molt Il·lustre Tribunal de Corts, la causa núm. 6000139/2015 seguida pel presumpte menor de danys dolosos contra béns de domini o utilitat pública, contra J. B. G., nascut el dia 7 d'agost de 1992 a Andorra La Vella, fill de Jaume i de Carme, de nacionalitat andorrana, i defensat pel Lletrat Sr. Enric Giménez Díaz, sent part acusadora el Ministeri Fiscal, representat pel Sr. Ivan Alis Salguero, i actuant de ponent i redactor de la sentència, la Magistrada Sra. Concepció Baron Mora.

RESULTANT PRIMER.- SON FETS PROVATS: en data 17 de novembre de 2017 la Sra. M. Z. B. L., Secretària General de l'Hble. Comú d'Ordino, formulà denúncia pels danys materials causats el dia 13 de novembre de 2011 a un fanal d'enllumenament i un rètol lluminós de Nadal amb les paraules "*BONES FESTES*" instal·lats a l'entrada del poble d'Ansalonga. Tant el fanal com el rètol estaven doblegats, i el cable i tensors d'aquest darrer arrencats.

El valor de reparació ha estat pressupostat en 5.075,20 €, havent renunciat la part denunciant per haver estat indemnitzada.

Per aquest fets fou condemnat X. C. B. per Ordenança Penal de data 4 de febrer de 2012.

No ha quedat acreditat que l'acusat J. B. G. hagi participat en la causació dels danys.

RESULTANT SEGON.- el Ministeri Fiscal qualifica els fets com a constitutius del delictes menor de danys dolosos contra bens de domini o utilitat pública, tipificat i penat a l'article 223.2 d) del Codi Penal, del que en considera responsable en concepte d'autor el processat J. B. G., essent aquest menor de 21 anys al moment dels fets demana s'imposi la pena de tres mesos de presó condicional amb un termini de suspensió de la condemna de dos anys, així com el pagament de les despeses processals causades, sense que hagi lloc a declarar la responsabilitat civil derivada en haver renunciat la part perjudicada.

RESULTANT TERCER.- el Llettrat Sr. Enric Giménez Díaz, advocat defensor de l'acusat J. B. G., manifesta el seu desacord global amb el relat de fets del Ministeri Fiscal, al·legant, d'una part, que el seu defensat sempre ha negat haver comés els fets imputats i, d'altra, que la declaració del Sr. X. C. B. es confosa i interessada, existint entre ambdós una enemistat manifesta i sense que hi hagi cap element que corroborei una o altra versió. Remarca

que la declaració de l'altre testimoni, Sr. P. U. G., és clarament exculpatòria.

Demana, en aplicació del principi "*in dubio pro reo*" i en absència de prova, la lliure absolució del seu representat.

CONSIDERANT PRIMER.- S'entén per danys, segons la definició que figura a l'article 222 del Codi Penal, *la deterioració, la destrucció o la desaparició d'una cosa d'altri*, castigant dita acció l'article següent 223 en el seu apartat primer amb una pena d'arrest o de treballs en benefici de la comunitat per un període no superior a vuit mesos.

El mateix article 223 en el seu apartat 2.d) penalitza amb una pena de fins a 2 anys de presó quan la infracció és cometi contra bens de domini o utilitat pública, com és en el present cas, en què els danys causats ho foren a un fanal d'enllumenament públic i un rètol lluminós col·locat amb ocasió de les festes de Nadal, tots dos titularitat de l'Hble. Comú d'Ordino, institució que oportunament denuncià els fets, trobant-se així degudament constituït el tipus penal que reclama el Ministeri Fiscal, delictes menors de danys dolosos causats a bens d'utilitat o domini públic.

CONSIDERANT SEGON.- No obstant, la prova practicada no ha permès acreditar, fora de qualsevol dubte, que l'acusat hagi participat en la producció dels fets que se li imputen.

La única prova incriminatòria existent és la declaració de X. C. B. – persona que va reconèixer en el seu moment haver causat els danys mitjançant l'ús d'una sirga que lligà al seu vehicle i pels quals ja ha estat condemnat pel procediment d'Ordenança Penal-, que l'implica directament manifestant que van participar els dos i que estaven d'acord en fer-ho, declaració però que és en franca contradicció amb la declaració de l'acusat que sempre ho ha negat.

J. B. G., que si bé reconeix ser al lloc dels fets, té declarat que els dos (X. C. B. i ell) eren a casa seva situada a proximitats i que al moment de marxar, mentre ell tancava les persianes i ho recollia tot, sentí un soroll fort veient que el rètol i el fanal havien caigut, negant haver participat de cap manera, ni directa ni indirectament en la producció dels danys, no existint cap altre element o indicatiu que corrobori una o altra versió, atès que la declaració de l'altre testimoni, Sr. P. U. G., també efectuada a l'acte de la vista oral no aporta cap dada significativa, doncs declara que sap o coneix que hi eren els dos però no qui ho va fer, afegint que ell personalment no hi era i no ho recorda pel temps transcorregut.

Ens trobem doncs davant de dues versions contradictòries sense que hi hagi cap element objectiu que determini quina de les dues correspon a la veritat. El resultat de la prova practicada, especialment de la que ho ha estat a l'acte de la vista oral, i que és la que es pot avaluar més acuradament gràcies a la immediació del judici oral, no permet al Tribunal arribar al ple convenciment de la participació de l'acusat en els fets que se li imputen.

El principi de presumpció d'innocència proclamat com un dels drets fonamentals de la persona a l'article 5 de la Declaració Universal dels Drets Humans, a l'article 6.2 del Conveni Europeu per la Protecció dels Drets Humans i de les Llibertats Fonamentals, fet a Roma el 4 de novembre de 1950 de vigent aplicació al Principat i també garantit per l'article 10.2 de la nostra Constitució, implica que tota declaració de culpabilitat ha d'estar fonamentada en una activitat probatòria de càrrec, vàlidament practicada i de la que en resulti no sols la realitat dels fets imputats sinó la de la participació de l'acusat, és a dir, que tota persona acusada d'una infracció criminal es pressuposa innocent mentre la seva culpabilitat no sigui legalment declarada i exigeix que tota declaració de culpabilitat estigui fonamentada en una activitat de càrrec, lícitament obtinguda i vàlidament practicada.

En el present cas, malgrat s'hagin causat uns danys certs, la prova practicada no ha permès establir davant aquest Tribunal la

participació de l'acusat en la seva causació i no existint prova de la seva culpabilitat atès, -com ja s'ha enunciat en un paràgraf anterior-, la vigència del principi de presumpció d'innocència, principi cardinal en el procediment penal de qualsevol estat de Dret i del qual el principi "*in dubio pro reo*" és una expressió particular, procedeix declarar l'absolució de J. B. G. del delictes menor de danys dolosos del que venia acusat.

CONSIDERANT TERCER.- en absència de responsabilitat penal no procedeix efectuar cap pronunciament en matèria de responsabilitat civil.

CONSIDERANT QUART.- d'acord amb el que disposen els articles 174 i 175 del Codi de Procediment Penal, procedeix declarar d'ofici les despeses processals causades.

VIST les disposicions legals aplicables al present cas, el Molt Il·lustre Tribunal de Corts,

DECIDIM:

ABSOLDRE J. B. G. del delictes menor de danys dolosos contra bens de domini o utilitat pública del que venia acusat declarant d'ofici les despeses processals causades.

Contra aquesta resolució es pot interposar recurs d'apel·lació per davant d'aquest Tribunal en el termini de 15 dies següents a la notificació.

Així per aquesta nostra sentència, definitivament jutjant, ho manem i signem.